

**UCHWAŁA NR XXXII/ /17
RADY GMINY ZGIERZ**

z dnia 28 lutego 2017 r.

w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Rady Gminy Zgierz

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 446, poz. 1579) **Rada Gminy Zgierz**

uchwała, co następuje:

§ 1. Odmawia uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr V/30//11 Rady Gminy Zgierz z dnia 24 lutego 2011 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru Glinnik – Maciejów – Józefów polegającą na wywłaszczeniu części działki nr ew. 190/14 i przeznaczeniu na drogę dojazdową.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady poprzez zawiadomienie wzywającego o zajętych stanowisku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu.

Uzasadnienie

W dniu 17 stycznia 2017 r. do Rady gminy Zgierz wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr V/30//11 Rady Gminy Zgierz z dnia 24 lutego 2011 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru Glinnik – Maciejów – Józefów polegającą na wywłaszczeniu części działki nr ew. 190/14 i przeznaczeniu na drogę dojazdową.

Nawiązując do wystąpienia informuję, że iż Rada gminy Zgierz dogłębnie przeanalizowała powyższe wezwanie, w sprawie dokonano następujących ustaleń:

Rada Gminy Zgierz podjęła Uchwałę Nr XXXVIII/372/09 z dnia 30 kwietnia 2009 roku o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Zgierz dla części obrębu Glinnik – Maciejów - Józefów oraz prognozy oddziaływania na środowisko.

Ogłoszeniem z 9 lipca 2009 r. Wójt Gminy Zgierz zawiadomił o podjęciu przez Radę Gminy Zgierz Uchwały Nr XXXVIII/372/09 z dnia 30 kwietnia 2009 roku o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Zgierz dla części obrębu Glinnik - Maciejów - Józefów wraz prognozą oddziaływania na środowisko.

Wnioski do planu miejscowego oraz prognozy oddziaływania na środowisko mogły być składane w terminie do dnia 17 sierpnia 2009 roku w siedzibie Urzędu Gminy Zgierz, 95-100 Zgierz ul. Łęczycka 4. **Do projektu planu miejscowego oraz prognozy oddziaływania na środowisko, w określonym wyżej terminie, nie wpłynęły żadne wnioski.**

Przedmiotowy plan wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 1 grudnia 2010 roku do 21 grudnia 2010 roku w siedzibie Urzędu Gminy Zgierz w Zgierzu, ul. Łęczycka 4, budynek „B”, pokój Nr 1 w godz. od 8⁰⁰ do 16⁰⁰.

Dyskusja publiczna nad przyjętymi rozwiązaniami w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zgierz dla części obszaru Glinnik - Maciejów - Józefów, odbyła się w dniu 16 grudnia 2010 roku w Urzędzie Gminy Zgierz w Zgierzu, ul. Łęczycka 4, budynek „B”, II piętro, pokój Nr 18 - sala konferencyjna o godz. 16⁰⁰.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.), każdy kto kwestionował ustalenia przyjęte w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zgierz dla części obszaru Glinnik – Maciejów - Józefów mógł wnieść uwagi. Uwagi do planu należało składać na piśmie do Wójta Gminy Zgierz, z podaniem imienia i nazwiska lub nazwy jednostki organizacyjnej i adresu, oznaczenia nieruchomości, której uwaga dotyczy, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 4 stycznia 2011 roku.

Oprócz projektantów planu oraz pracowników tut. Referatu Urbanistyki, na dyskusję publiczną dotyczącą zmiany przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie stawiły się żadne osoby. Ponadto do wyłożonego do publicznego wglądu ww. projektu planu, w określonym terminie, nie wpłynęły żadne uwagi.

W dniu 24 lutego 2014 roku Rada Gminy Zgierz uchwaliła (Uchwała Nr V/30//11) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w gminie Zgierz dla części obszaru Glinnik - Maciejów - Józefów.

Zgodnie z ustaleniami przedmiotowego planu działka nr ew. 190/14 w obrębie Glinnik została przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolno stojącą wraz z obiektami towarzyszącymi. Przeznaczenie oraz cechy geometryczne działki pozwalają na racjonalne zagospodarowanie przedmiotowej działki, wbrew twierdzeniu Pani Ewy Kozakiewicz, o braku możliwości realizacji inwestycji na ww. działce.

Dostrzec należy także i to, że procedura planistyczna została ustalona w ustawie planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.) w sposób ścisły. Ustawodawca wskazał wręcz w przepisie art. 17 ww. ustawy kolejność podejmowanych określonych czynności, a sankcja za naruszenie trybu postępowania lub zasad sporządzania planu przewidziana została w przepisie art. 28 ust. 1 ustawy. Stanowi on, że naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu.

Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzeniem aktu planistycznego a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń a także standardów dokumentacji planistycznej.

Artykuł 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.) stanowi, że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Zgodnie z art. 20, ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.) Rada Gminy Zgierz, przed uchwaleniem planu stwierdziła, jego zgodność z ustaleniami studium. Następnie zgodnie z art. 20, ust. 2 ww. ustawy **Wójt Gminy Zgierz, przedstawił wojewodzie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi. Wojewoda Łódzki po stwierdzeniu zgodności z prawem omawianego planu miejscowego wraz z dokumentacją formalno-prawną przekazał plan do publikacji do Dziennika Urzędowego Województwa Łódzkiego.**

W tym miejscu należy stwierdzić, że ingerencja planistyczna gminy jest wyjątkiem od zasady nienaruszalności własności gruntu przez władze publiczne. Zauważyć przy tym należy, że jednym z chronionych konstytucyjnie praw jest prawo własności. Konstytucja RP w art. 61 ust. 2 i 3 stanowi, że własność podlega równej dla wszystkich ochronie prawnej. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Prawo własności, mimo że jest prawem konstytucyjnie chronionym, nie jest jednak prawem bezwzględnym. Z jego istoty wynika możliwość szerokiego korzystania z nieruchomości gruntowych. Zakres swobody w korzystaniu z prawa własności został określony w art. 140 k.c., który wskazuje, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może z wyłączeniem innych osób korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa. W tych samych granicach może rzeczą rozporządzać. A zatem zarówno Konstytucja RP, jak i sama ustawa - Kodeks cywilny, która szczegółowo reguluje zakres prawa własności wprowadza ustawowe ograniczenia prawa własności. Ograniczenia takie wprowadzają także m.in. przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Artykuł 4 tej ustawy wskazuje, że ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Każdy ma prawo do zagospodarowania terenu do którego ma tytuł prawny oraz ochrony własnego interesu prawnego, przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych - w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego. Ustalenie przeznaczenia terenów pod określone funkcje pozostaje, zatem we właściwości organów gminy. „Władztwo planistyczne gminy” nie jest oczywiście nieograniczone. Zgodnie z przyjętym w tym zakresie orzecnictwem sądowno-administracyjnym, gmina mając wyłączną kompetencję do planowania przestrzennego może pod warunkiem, że działa w granicach i na podstawie prawa, samodzielnie kształtować sposób zagospodarowania obszaru podlegającego jej władztwu planistycznemu, jeżeli oczywiście władztwa tego nie nadużywa (tak wyrok NSA z dnia 9 czerwca 1995 r., IV SA 346/93, ONSA 1996/3/125). Uwagi do projektu planu miejscowego może wnieść każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu, wyłożonym do publicznego wglądu (art. 18 ust. 1 ustawy). Stąd też ustawodawca w art. 17 pkt 12 i 13 ustawy włożył odpowiednio na wójta, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, obowiązek przedstawienia radzie wniesionych uwag do projektu planu, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia upływu terminu ich składania oraz wprowadzenia zmiany do projektu planu miejscowego wynikających z rozpatrzenia uwag, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia.

Zgodnie z doktrynalną koncepcją władztwa planistycznego, mającą umocowanie w przepisie art. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.) organom gminy przysługuje prawo władczego rozstrzygnięcia co do przeznaczenia terenu pod określone funkcje, nawet wbrew woli właścicieli gruntów objętych planem. W pojęciu władztwa planistycznego mieszczą się wprowadzone przez plany miejscowe ograniczenia prawa własności. Proces uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego wiąże się z koniecznością ingerencji w istniejące na terenie objętym planem prawa podmiotów prywatnych, a tym samym prowadzi do ujawnienia sprzecznych interesów pomiędzy wspólnotą samorządową, a obywatelami. Wojewódzki Sąd Administracyjny zaznaczył, że jakkolwiek (...) „prawo własności jest w RP chronione konstytucyjnie (art. 21 ust. 1), ochronę taką przewiduje również art. 6 ust. 1 ratyfikowanej przez Polskę w 1993 r. Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych

Wolności, to prawo to nie jest prawem bezwzględnym. Doznaje w określonych sytuacjach ograniczeń. Dopuszcza je Konstytucja RP w art. 64 ust. 3 stanowiąc, że własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności (II SA/Sz 317/12 - Wyrok WSA w Szczecinie). Ograniczenia, które mogą się pojawiać w związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli mieszczą się w przyznanym ustawowo ramach, nie stanowią naruszenia prawa i nie mogą być podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały. Reasumując nie można zatem mówić o naruszeniu art. 32 ust. 1, art. 64 ust. 1, 2, 3 Konstytucji RP

Powyższy zarzut naruszenia prawa przez Radę Gminy Zgierz w zakresie art. 31 ust. 3, art. 32, ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 2 Konstytucji RP nie ma zatem miejsca. Przede wszystkim zauważyć trzeba, że zgodnie z art. 21 Konstytucji RP oraz art. 140 K.c. właściciel rzeczy korzysta z niej z wyłączeniem innych osób zgodnie z jej społeczno - gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współżycia społecznego, z tym, że przy wykonywaniu własności jest ograniczony treścią przepisów szczególnych. Tymi przepisami szczególnymi są między innymi regulacje zawarte w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 778, z późn. zm.).

Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wraz z wyjaśnieniami złożonymi przez Wójta gminy Zgierz zostało omówione na posiedzeniu Komisji Budżetu i Infrastruktury Gospodarczej w dniu 30 stycznia br. Członkowie Komisji negatywnie zaopiniowali powyższe wezwanie.

Reasumując, mając na uwadze powyższe brak jest podstaw do zmiany uchwały.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Zgierz

Marek Telenda